

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov JUDr. Ľuboša Szigetiho a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. v právnej veci žalobcov: **1) I. Q., 2) M. I., 3) U. S. B., 4) PS M. R., 5) PS R. D. N. V., 6) PS KV, 7) Ing. P. S., všetci zastúpení JUDr. J. A., 8) PZ R., zastúpený JUDr. J. P.**, proti žalovanému: **MP SR**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 6784/2005-420 zo dňa 2. marca 2006, o odvolaní žalobcu v 8. rade proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 S 297/06-46, č.k. 2 S 97/07-46 zo dňa 25. apríla 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 S 297/06-46, 2 S 97/07-46 zo dňa 25. apríla 2007 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi v 8. rade náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobcu 8), ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 6784/2005-420 zo dňa 2. marca 2006, ktorým bol zamietnutý rozklad žalobcu 8) a Mgr. S. Š. s manželkou J. a bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie žalovaného č. 886/2005-720-64 zo dňa 10. augusta 2005 o zrušení rozhodnutia Krajského lesného úradu v Trenčíne č. j. 2004-00153-2 zo dňa 8. novembra 2004 v mimo odvolacom konaní a vrátení veci na nové konanie a rozhodnutie. Žalobca 8) v žalobe poukázal na dôvody svojho rozkladu proti prvostupňovému rozhodnutiu, v ktorom namietal, že správny orgán prvého stupňa porušil povinnosť uloženú mu v § 30 ods. 1 písm. g) Správneho

poriadku, ktorý ukladá správne orgánu zastaviť konanie, ak zistí, že pred podaním návrhu vo veci začal konať súd, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Dôvod, pre ktorý mal podľa názoru žalobcu 8) prvostupňový orgán zastaviť správne konanie, bola skutočnosť, že ešte pred podaním návrhu na preskúmanie rozhodnutia Krajského lesného úradu v Trenčíne č. j. 2004-00153-2 zo dňa 8. novembra 2004 mimo odvolacieho konania, ktorý bol Ministerstvu pôdohospodárstva SR doručený dňa 19.01.2005, podali navrhovatelia v tej istej veci dňa 06.12.2004 na Krajskom súde v Trenčíne žalobu podľa § 247 a nasl. O.s.p. o preskúmanie zákonnosti toho istého rozhodnutia. Ďalším dôvodom pre podanie rozkladu bola skutočnosť, že prvostupňový správny orgán podľa tvrdenia žalobcu 8) vydal rozhodnutie v situácii, keď vôbec nemal k dispozícii správny spis, ktorý sa ku dňu vydania prvostupňového rozhodnutia nachádzal na Krajskom súde v Trenčíne. Na uvedené dôvody rozkladu proti prvostupňovému rozhodnutiu poukázal žalobca 8) aj v dôvodoch žaloby a tvrdil, že žalovaný sa „niektorými vecami“ uvedenými v rozklade vôbec nezaoberal pri vydávaní napadnutého rozhodnutia. Ukrátenie na svojich právach v dôsledku rozhodnutia žalovaného odôvodnil žalobca 8) tým, že je ohrozená jeho možnosť vykonávať právo poľovníctva v uznanom poľovnom revíre R.. Krajský súd v napadnutom rozsudku poukázal na to, že konanie v správnom súdnictve podľa piatej časti druhej hlavy O.s.p. je ovládané dispozičnou zásadou, ktorá znamená, že súd preskúmava napadnuté rozhodnutie len v medziach a v rozsahu určenom žalobcom. Dôvodmi žaloby žalobca určuje, v ktorých častiach a z akej stránky má súd napadnuté rozhodnutie skúmať. Nakoľko konanie v správnom súdnictve je koncentrované, žalobca môže žalobné dôvody rozširovať len do konca lehoty na podanie žaloby, pričom k tým dôvodom, ktoré boli uplatnené neskôr, súd nemôže prihliadať. Z vymedzenia žalobných dôvodov krajský súd posudzoval, či žalovaný postupoval v súlade so zákonom, keď meritórne rozhodol v konaní o podnete na preskúmanie vyššie označeného rozhodnutia Krajského lesného úradu v Trenčíne mimo odvolacieho konania, hoci podaniu tohto podnetu predchádzalo podanie žaloby v tej istej veci o preskúmanie zákonnosti predmetného rozhodnutia na Krajskom súde v Trenčíne podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. Súdu tiež pripadlo posúdiť, či namietaná skutočnosť, že správny orgán prvého stupňa v čase vydania svojho rozhodnutia nemal k dispozícii administratívny spis, mohla mať za následok nezákonnosť tohto rozhodnutia. Krajský súd dospel k právnomu názoru, že žalovaný zákon neporušil, keď v mimo odvolacom konaní zrušil predmetné rozhodnutia napriek podanej správnej žalobe na súde. Z obsahu administratívneho spisu mal za preukázané, že žalovaný mal v úmysle vyčkať na právoplatné rozhodnutie súdu, ten však vyjadril jednoznačné písomné stanovisko, že v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia bude pokračovať až po skončení konania o podnete na mimo odvolacie konanie. Súd pritom postupoval podľa citovaného ustanovenia § 250i ods. 4 O.s.p., z ktorého vyplýva priorita správneho konania o mimoriadnom opravnom prostriedku pred súdnym konaním o správnej žalobe, nezaoberal sa však tým, že táto priorita je ustanovená len pre prípad, že mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu bol uplatnený pred

podaním žaloby na súd. S ohľadom na vyššie zmienený postoj súdu ku konfliktu oboch konaní, no najmä vzhľadom na skutočnosť, že po rozhodnutí žalovaného v prvom stupni súd preskúmvacie konanie zastavil podľa § 250i ods. 4 O.s.p., nemožno považovať procesný postup žalovaného za takú vadu jeho konania, ktorá by mala mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Keďže zastavením konania o preskúmanie zákonnosti predmetného rozhodnutia súdom bola kolízia správneho a súdneho konania v rozkladovom konaní odstránená, preto krajský súd považoval napadnuté druhostupňové rozhodnutie ministra z tohto pohľadu za zákonné a správne. Za podstatnú považoval krajský súd skutočnosť, že dôvody podnetu na preskúmanie rozhodnutia Krajského lesného úradu v Trenčíne v mimo odvolacom konaní, obsahovo totožné s dôvodmi žaloby o preskúmanie uvedeného rozhodnutia súdom, boli prejednané a bolo o nich žalovaným vydané rozhodnutie, ktoré minister v rozkladovom konaní potvrdil. Pokiaľ ide o námietku žalobcu 8) uvedenú v rozklade proti prvostupňovému rozhodnutiu, na ktorú odkázal aj v texte žaloby tvrdiac, že sa s ňou minister v rozkladovom konaní nevysporiadal, a to že správny orgán prvého stupňa pri vydávaní svojho rozhodnutia nemal k dispozícii administratívny spis, tu krajský súd zaujal názor, že jednak s ohľadom na stanovisko žalovaného táto skutočnosť preukázaná nebola a súd ju ani bližšie neskúmal, pretože v preskúmvacom súdnom konaní možno venovať pozornosť len samotnému rozhodnutiu, najmä jeho výroku a odôvodneniu, nie tomu, čo mal správny orgán pri jeho vyhotovovaní k dispozícii. Preto aj keby bolo tvrdenie žalobcu 8) pravdivé, nešlo by o takú vadu konania, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia.

Krajský súd zároveň zamietol aj žalobu žalobcov 1) až 7) o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 6784/2005-420 zo dňa 2. marca 2006, v ktorej poukázali na to, že Obvodný lesný úrad v Prievidzi ako aj Krajský lesný úrad v Trenčíne odmietajú rešpektovanie právneho stavu a žalobou napadnutého rozhodnutia, dochádza k priet'ahom pri preberaní zásielok a správne orgány odmietajú ďalšie konanie vo veci.

Pred vydaním napadnutého rozsudku krajský súd uznesením zo dňa 04.04.2007 spojil na spoločné konanie vec P. Z. R. (žalobcu v 8. rade) proti žalovanému Ministerstvu pôdohospodárstva Slovenskej republiky, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 6784/ 2005-420 zo dňa 2. marca 2006, vedenú pod sp. zn. 1 S 150/06, s vecou prejednávanou pod sp. zn. 2 S 297/06, ktorej predmetom je preskúmanie zákonnosti toho istého rozhodnutia žalovaného napadnutého žalobcami v 1. až 7. rade podľa § 112 ods. 1 O.s.p. s poukazom na to, že predmetom oboch žalôb vo vyššie uvedených veciach je preskúmanie zákonnosti toho istého rozhodnutia správneho orgánu, obe smerujú proti tomu istému žalovanému a skutkovo spolu súvisia.

Krajský súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešným žalobcom právo na náhradu trov konania nepriznal.

Včas podaním odvolaním rozsudok napadol žalobca v 8. rade. Poukázal na to, že krajský súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, čo je dôvod pre podanie odvolania podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. a konanie, ktoré mu predchádzalo má podľa žalobcu 8) inú vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, čo je dôvod na podanie odvolania podľa § 205 ods. 2 písm. b) O.s.p. Opätovne poukázal na to, že žalovanému bol návrh na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania doručený 19.01.2005, pričom však je zrejmé, že žalobcovia v tej istej veci podali žalobu Krajskému súdu v Trenčíne už 06.12.2004 a týmto dňom vo veci začalo súdne konanie. Krajský súd v Bratislave v napadnutom rozsudku nesprávne právne posúdil skutočnosť, že Krajský súd v Trenčíne listom zo dňa 31.01.2005 oznámil žalovanému, že vo veci preskúmania rozhodnutia Krajského lesného úradu v T. bude konať až po skončení preskúmania rozhodnutia ministerstvom v mimo odvolacom konaní. Ustanovenie § 30 ods. 1 písm. g) je totiž kogentným ustanovením viazaným na existenciu alebo neexistenciu právnej skutočnosti spočívajúcej v tom, že účastník konania pred podaním návrhu na začatie konania podal návrh na začatie súdneho konania. Preto bol nezákonný postup žalovaného, ktorý v rozpore s vyššie citovaným kogentným ustanovením správneho poriadku konanie nezastavil. Tieto skutočnosti krajský súd v napadnutom rozsudku posúdil právne nesprávne. Nesprávne zo strany krajského súdu je tiež právne posúdenie skutočnosti, že žalovaný rovnako ako i prvostupňový správny orgán nemal k dispozícii administratívny spis. Je preukázateľné a vyplýva to i z listu č. 886/2005-720/64 zo dňa 07.11.2005, ktorým sekcia lesnícka Ministerstva pôdohospodárstva SR odstúpila podaný rozklad Osobitnej komisii ministerstvu, že spis sa postupne nachádzal na rôznych stupňoch prokuratúry a ku dňu vydania prvostupňového rozhodnutia bol na Krajskom súde v Trenčíne. Túto skutočnosť potvrdila i poverená pracovníčka žalovaného na pojednávaní pred súdom. Vytkol krajskému súdu, že sa vôbec nezaoberal námietkou, podľa ktorej žalovaný rozhodol o neexistujúcom návrhu, čím spôsobil takú vadu konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Ak by sa touto skutočnosťou zaoberal, musel by zistiť, že žalobca 8) podal rozklad 03.10.2006 sám a že Mgr. M. Š. s manželkou J. podal rozklad samostatne, pričom jeho obsah nie je žalobcovi 8) známy ani z výroku, či z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalovaného nie je zrejmé čoho sa manželia Š. podaným rozkladom domáhali a ako o rozklade žalovaný rozhodol.

Žalobca 8) na základe vyššie uvedeného navrhol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky podľa § 221 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 O.s.p. rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2 S 279/06-46, 2 S 97/07-46 zo dňa 25.04.2007 zmeniť tak, že rozhodnutie žalovaného č. 6784/2005-420 zo dňa 02.03.2006 zrušuje a vec mu vracia na nové konanie.

Žalobcovia 1) až 7) odvolanie proti rozsudku krajského súdu nepodali. V písomnom vyjadrení na odvolanie žalobcu 8) uviedli, že rešpektujú rozhodnutie súdu a žiadajú, aby napriek účelovo podanému odvolaniu zo strany PZ R. s cieľom

o ďalšie prietahy v konaní bolo rozhodnuté v čo najkratšej lehote, aby sa mohlo reálne pokračovať v rozdelení revíru, tak ako to navrhovali a odsúhlasilo Ministerstvo pôdohospodárstva SR. Jediným subjektom, ktorý bráni akémukoľvek zmyslu plnému usporiadaniu veci je práve PZ R., čoho dôkazom je aj podané odvolanie.

Žalovaný napriek výzve súdu na písomné vyjadrenie sa k odvolaniu, svoje písomné stanovisko súdu nepodal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) na nariadenom pojednávaní (§ 214 ods. 1 O.s.p.) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

V správnom súdnictve preskúmavajú sudy na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, orgánov záujmovej samosprávy, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola rozhodnutím ukrátená na svojich právach (§ 244 a nasl. O.s.p.).

Podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.)

Preskúvanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov v správnom súdnictve je ovládané dispozičnou zásadou (§ 249 ods. 2 O.s.p.). Napadnuté rozhodnutie a postup správneho orgánu žalobou súd preskúmava v rozsahu a v medziach žaloby (§ 250j ods. 1 O.s.p.).

Na základe toho, keď krajský súd napadnuté rozhodnutie a postup žalovaného preskúmal v rozsahu a medziach žaloby žalobcov, postupoval v súlade so zákonom.

Z pripojeného administratívneho spisu odvolací súd zistil, že Obvodný lesný úrad v P. rozhodnutím č. OLU-68/2004/690 zo dňa 30. augusta 2004 schválil zmluvu a doplnok zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva v poľovnom revíry R., keď mal za preukázané, že na strane vlastníkov pozemkov poľovného revíru zmluvu o nájme výkonu práva poľovníctva so žalobcom 8) podpísalo 52% vlastníkov z celkovej výmery pozemkov poľovného revíru. Pôvodne zmluva bola uzavretá v roku 2002 na nájom poľovného revíru na 10 rokov v prospech žalobcu 8), po tom, čo uplynula doba, na ktorú bola uzavretá predchádzajúca nájomná zmluva. Keďže pôvodné rozhodnutie o schválení zmluvy Obvodným lesným úradom v P. napadli žalobcovia 1) až 7), ktorí po uplynutí predchádzajúcej nájomnej zmluvy žiadali rozdeliť poľovný revír, rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 11 S 9/2003 z 29. októbra 2003 predmetné rozhodnutie o schválení nájomnej zmluvy zrušil a vec vrátil na nové

rozhodnutie prvostupňovému správne mu orgánu, rozhodoval opätovne označeným rozhodnutím Obvodný lesný úrad o schválení predmetnej zmluvy o nájme poľovného revíru v prospech žalobcu 8). Toto rozhodnutie napadli odvolaním žalobcovia 1) až 7). Krajský lesný úrad rozhodnutím číslo 2004/00153-2 zo dňa 8. novembra 2004 zamietol odvolanie a napadnuté rozhodnutie potvrdil. Bol toho názoru, že nájomná zmluva bola platne uzavretá na dobu 10 rokov v prospech žalobcu 8) a je platná od schválenia zmluvy prvostupňovým správne m orgánom (od 30.08.2004), nezaoberal sa s námietkou nerozdelenia poľovného revíru, pretože táto námietka nesmerovala proti rozhodnutiu prvostupňového orgánu, neskúmal kto konal pri podpisovaní zmluvy za vlastníkov pozemkov poľovného revíru, pretože takáto povinnosť správne mu orgánu podľa § 16 zákona o poľovníctve uložená nie je. Žalobcovia 1) až 7) dňa 06.12.2004 podali žalobu na preskúmanie predmetného právoplatného rozhodnutia súdom na Krajský súd v Trenčíne. Následne dňa 19.01.2005 podali podnet na preskúmanie predmetného právoplatného rozhodnutia mimo odvolacieho konania na Ministerstvo pôdohospodárstva SR. Ministerstvo pôdohospodárstva na základe predmetného podnetu si vyžiadalo stanoviská účastníkov konania a dotknutých orgánov a vyžiadalo si administratívny spis, ktorý podľa dostupných dôkazov pravdepodobne mu doručený nebol, pretože bol doručený v tom období orgánom prokuratúry a následne súdu. Z dostupných listín Ministerstvo pôdohospodárstva SR zistilo zásadne pochybenia v postupe a rozhodnutí Krajského lesného úradu (výrok rozhodnutia neuvádza o akej zmluve sa rozhoduje, o akom dodatku, pre koho, kto sú zmluvné strany, podľa akého predpisu bolo rozhodnuté, nie je možné zistiť kto je prenajímateľom, akých pozemkov v akej výmere, pretože zmluva nie je súčasťou rozhodnutia a rozhodnutie ani na ňu neodkazuje, je tu nesúlad prenájatých pozemkov čo do ich evidenčného stavu v katastri a údajov uvedených v nájomnej zmluve, nevysporiadal sa KLÚ ani s požiadavkou na prerušenie konania z dôvodu prebiehajúceho súdneho konania o určení neplatnosti nájomnej zmluvy z roku 2002, napokon sa nevyporiadal s požiadavkou na rozdelenie poľovného revíru podľa § 17 zákona č. 23/1962 Zb. o poľovníctve). Preto rozhodnutím č. 886/2005-720/64 zo dňa 10. augusta 2005 zrušil rozhodnutie Krajského lesného úradu v T. a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Toto rozhodnutie napadli rozkladom žalobca 8) a Mgr. S. Š. s manželkou J. Š. Žalobca rozhodnutiu a postupu pred vydaním tohoto rozhodnutia vytýkal tie isté skutočnosti, ktoré uvádza v žalobe. Minister pôdohospodárstva SR rozhodnutím číslo 6784/2005-420 zo dňa 2. marca 2006 zamietol rozklad podaný žalobcom 8) a Mgr. S. Š. a manželky J. Š. a napadnuté rozhodnutie žalovaného potvrdil. Uznesením zo dňa 30. septembra 2005, č. k. 11 S 118/04-97 Krajský súd v Trenčíne zastavil konanie o žalobe žalobcov 1) až 7) o preskúmanie rozhodnutia Krajského lesného úradu v T. č. 2004/00153-2 zo dňa 8. novembra 2004 z dôvodu, že toto rozhodnutie bolo rozhodnutím Ministerstva pôdohospodárstva SR zo dňa 10. augusta 2005 zrušené a tým odpadol predmet konania na súde.

Zmluva o postúpení výkonu práva poľovníctva je zmluva, na ktorú sa vzťahujú všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka s tým, že osobitný zákon, t.j. zákon o poľovníctve vyžaduje, aby

- bola urobená v písomnej forme na čas 10 rokov (§ 16 ods. 1 zákona o poľovníctve),
- ju uzavreli subjekty označené § 14 ods. 1, 3 zákona o poľovníctve, t.j. vlastníci poľovných pozemkov uznaných za poľovný revír (vlastníci poľovného revíru) alebo vlastníci poľovných pozemkov zlúčených alebo pričlenených do uznaného poľovného revíru (vlastníci spoločného poľovného revíru) a poľovnícke združenia alebo iná právnická alebo fyzická osoba, pre ktorú platí primerane § 4.

Práve tieto náležitosti zmluvy je oprávnený pri jej schvaľovaní správny orgán zisťovať, teda štátny orgán, ktorému je zákonom zverená pôsobnosť na úseku poľovníctva, môže zmluvu posudzovať len z hľadiska dodržiavania právnych predpisov upravujúcich oblasť poľovníctva.

V tejto súvislosti treba však uviesť, že v prípade schvaľovania zmlúv, ktorým predchádzalo priamo konanie o uznaní poľovného revíru by mali prenajímatelia preukázať správnomu orgánu aktuálnymi listami vlastníctva, že sú naďalej vlastníkmi pozemkov uznaných za poľovný revír.

Vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína len z toho dôvodu (hoci to nie je predmetom preskúmavacieho konania súdom), že okrem iných práve pre nepredloženie týchto dokladov Ministerstvo pôdohospodárstva SR svojim rozhodnutím č. 886/2005-720/64 zo dňa 10. augusta 2005 zrušil rozhodnutie Krajského lesného úradu v T. a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Dôvodom odvolania proti rozsudku krajského súdu (ako i predmetom žaloby) boli tri vytknuté nesprávnosti rozhodnutí správnych orgánov (Ministerstva pôdohospodárstva SR zo dňa 10.08.2005 a Ministra pôdohospodárstva SR zo dňa 02.03.2006):

1. Minister pôdohospodárstva nerozhodol o podanom rozklade žalobcom 8. rade,
2. Ministerstvo pôdohospodárstva SR malo zastaviť konanie o podnete žalobcom v I. až VII. rade, keď zistilo, že prebieha konanie o preskúmaní rozhodnutia Krajského lesného úradu zo dňa 08.11.2004 súdom,
3. Ministerstvo pôdohospodárstva SR a Minister pôdohospodárstva SR nemali k dispozícii kompletný preskúmaný administratívny spis.

K bodu 1.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zastáva názor, že na základe rozkladu žalobcu 8) a Mgr. S. Š. s manželkou J. Š. proti rozhodnutiu Ministerstva pôdohospodárstva SR č. 886/2005-720/64 zo dňa 10. augusta 2005, vydaného v mimo

odvolacom konaní, minister pôdohospodárstva rozhodnutím č. 6784/2005-420 zo dňa 2. marca 2006 mienil a aj rozhodol o oboch rozkladoch. Z rozhodnutia je zrejmé, že minister mal v čase rozhodovania k dispozícii oba rozklady, ktoré boli podané samostatne, oba preskúmal a o nich rozhodol jedným rozhodnutím (čo zákonom vylúčené nie je). Vyplýva to aj z označenia subjektov v rozhodnutí, ktorými bolo rozhodované o podaných rozkladoch, ako aj z postupu doručovania predmetného rozhodnutia účastníkom konania.

K bodu 2.

Podľa § 30 ods. 1 písm. g) zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len správy poriadok) správny orgán konanie zastaví, ak zistí, že pred podaním návrhu vo veci začal konať súd, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

Podľa § 65 ods. 1 správneho poriadku rozhodnutie, ktoré je právoplatné, môže z vlastného alebo iného podnetu preskúmavať správny orgán najbližšie vyššieho stupňa nadriadený správnomu orgánu, ktorý toto rozhodnutie vydal (§ 58), ak ide o rozhodnutie ústredného orgánu štátnej správy, jeho vedúci na základe návrhu ním ustanovenej osobitnej komisie (§ 61 ods. 2).

Ďalším mimoriadnym opravným prostriedkom popri obnove konania je preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania. Z hľadiska svojej právnej povahy má tento prostriedok charakter dozorového opravného prostriedku. Preskúmanie rozhodnutia v mimo odvolacom konaní sa môže vzťahovať na všetky druhy rozhodnutí vydaných v správnom konaní vrátane rozhodnutí vydaných v rámci uplatnenia mimoriadnych opravných prostriedkov (napr. obnova konania, protest prokurátora a pod.). **Na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania nie je právny nárok. Predpokladom na uplatnenie tohto opravného prostriedku je právoplatnosť rozhodnutia, a to bez ohľadu na skutočnosť, či ide o rozhodnutie prvostupňového orgánu alebo až druhostupňového orgánu. Podnet na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania môže dať ktokoľvek, nielen účastník konania. Podnet ktoréhokoľvek subjektu podaný mimo odvolacieho konania nemá povahu podania, ktorým sa začína správne konanie (§ 19). Ak správny orgán nezistí dôvod na preskúmanie rozhodnutia, vybaví vec neformálnym oznámením.** Inštitút mimoriadnych opravných prostriedkov pri rešpektovaní stability práv priznaných právoplatným rozhodnutím nie je určený na odstraňovanie procesných väd a nedostatkov, ktoré nemali vplyv na zákonnosť rozhodnutia z hľadiska hmotného práva (pozri aj Komentár k Správnomu poriadku – druhé prepracované vydanie, autor Doc. JUDr. Jozef Sobihard, PhD. 2005, ďalej rozhodnutie Najvyššieho súdu SR uverejnené pod R 69/2002).

K bodu 3.

Podľa § 250i ods. 3 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správny orgánom, ktoré mohli

mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Aj za predpokladu, že správne orgány nemali k dispozícii úplný administratívny spis, táto vada preto sama osebe nespôsobuje nezákonnosť rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vychádzajúc z uvedeného napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil (§ 219 O.s.p.), keď sa stotožnil s právnym posúdením veci a jeho dôvodmi, a námietky žalobcu v 8. rade nepovažoval za právne relevantné, ktoré by mohli ovplyvniť posúdenie danej veci.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol v súlade s § 250k ods. 1 v spojitosti s § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že procesne neúspešnému žalobcovi v 8. rade náhradu trov konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 17. apríla 2008

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová